

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł.

Cena egzemplarza 75 gr.

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych” kasując na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.”

Sprzedaż numerów pojedynczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Intendatura)

Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663 97.

Wysyłka pojedynczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

Ogłoszenia o wydawnictwach związanych z zagadnieniami administracji państwowej przyjmowane są wyłącznie na warunkach podanych w Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn. z dn. 31 stycznia 1933 r. Nr. 4, poz. 14 po uprzednim wpłaceniu należności na konto czekowe Dziennika Urzędowego M. S. Wewn. Nr. 30197 z podaniem tytułu wpłaty.

Ceny ogłoszeń: cała strona 30 zł., 1/2 str. 15 zł., 1/4 str. — 15 zł.

Redakcja zastrzega sobie prawo odmowy umieszczenia ogłoszenia w całości lub jego części bez podania motywów.

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIK Nr. 41.

Poz. 193 — Okólnik Nr. 41 z dnia 24 października 1938 roku w sprawie wyjazdów za granicę drogą morską (AP. 128-1) Str. 620

III. PISMA OKÓLNE.

194 — Pismo z dnia 24 października 1938 roku o bezpieczeństwie i porządku ruchu lotniczego na lotniskach oraz nad lotniskami i osiedlami (AP. 65-12) „ 620
 195 — Decyzja z dnia 21 października 1938 roku o odznakach i mundurach Związku Sybiraków (AP. 3-298) „ 620
 196 — Decyzja z dnia 27 października 1938 roku o odznace Związku Byłych Więźniów Ideowych z Czasów Walk o Niepodległość Polski (AP. 3-299) „ 620

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 81-83.

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 października 1938 roku o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o Krzyżu i Medalu Niepodległości „ 621
 Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 października 1938 roku o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy z dnia 20 stycznia 1920 roku o obywatelstwie Państwa Polskiego na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego oraz o zmianie niektórych jej przepisów „ 621
 Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 października 1938 roku o rozciągnięciu mocy obowiązującej niektórych aktów ustawodawczych na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego „ 621
 Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Skarbu z dnia 27 września 1938 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianie rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Skarbu z dnia 12 maja 1933 roku w sprawie wykonania ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym „ 622
 Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 października 1938 roku o upoważnieniu Komisarza Rządu w Gdyni do wydawania zezwoleń na nabywanie, dzierżawę, użytkowanie lub zarząd nieruchomości „ 626
 Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 13 października 1938 roku w sprawie udziału związków samorządu terytorialnego w pokrywaniu kosztów utrzymania sądów pracy na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego „ 626

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 238-247.

IV. ORZECZNICTWO.

Przedruki ze „Zbioru Wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego” dział A, rocznik XVI rok 1938. „ 628

C. BIBLIOGRAFIA.

II. WYDAWNICTWA INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

„Polska”—album krajoznawczo-propagandowy „ 630

A.**II Okólniki****Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.**

193.

OKÓLNİK Nr. 41

z dnia 24 października 1938 r.

w sprawie wyjazdów za granicę drogą morską.

(Nr AP. 128-1).

*Do**P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.*

Zmieniając częściowo okólnik Nr 62 z dnia 15 grudnia 1937 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 34, poz. 246) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza aby przewidziane w okólniku tym zniżki i ułatwienia stosowane były jedynie wobec osób udających się do krajów pozaeuropejskich.

Ministerstwo prosi o wydanie niezwłocznie potrzebnych zarządzeń.

(—) *Nakonecznikow-Klukowski*
PODSEKRETARZ STANU

III. Pisma Okólne**Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.**

194.

PISMO OKÓLNE

z dnia 24 października 1938 r.

Bezpieczeństwo i porządek ruchu lotniczego na lotniskach oraz nad lotniskami i osiedlami.

(Nr AP. 65-12).

*Do**P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.*

W piśmie okólnym z dnia 24 sierpnia 1938 r. Nr AP. 65/12 w sprawie jak wyżej (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 25 z r. 1938, poz. 154) zaszła omyłka pisarska, a mianowicie w ustępie 2 w wierszu pierwszym powinien być za miast zwrotu „przelot nad mostami” umieszczony zwrot „przelot pod mostami”.

Zechcą P. P. Wojewodowie, P. Komisarz Rządu na m. st. Warszawę i P. P. Starostowie zarządzić odpowiednie sprostowanie tekstu wspomnianego pisma okólnego oraz ewent. wydanych na jego podstawie zarządzeń.

(—) *Michałowski*
DYREKTOR DEPARTAMENTU

195.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534) po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wojskowych udzielam Związkowi Sybiraków (Warszawa, ul. Al. Jerozolimskie 93 m. 48) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznak i mundurów według załączonych wzorów*).

Odnaka może być używana:

- a) na szyldach, papierach i legitymacjach;
- b) na chorągwiach;
- c) jako odznaka członkowska do roszczenia w kłapie.

Chorągwie mogą być używane przy zbiorowych wystąpieniach Zarządu i jego członków.

Za odznaki członkowskie Zarząd Główny pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 3 zł.

Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom nie będącym jego członkami jest zakazane.

(Warszawa, dnia 21 października 1938 r. Nr AP. 3-298).

ZA MINISTRA

(—) *Nakonecznikow-Klukowski*
PODSEKRETARZ STANU

196.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534) udzielam Związkowi Byłych Więźniów Ideowych z Czasów Walk o Niepodległość Polski (Lwów, Piłsudskiego 9, I p.) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki według załączonych wzorów*).

Odnaka może być używana:

- a) na szyldach, papierach i legitymacjach;
- b) na pieczęciach z nazwą stowarzyszenia w otoku;
- c) jako odznaka członkowska do noszenia w kłapie.

Pieczęcie z odznaką mogą być używane, zgodnie ze statutem stowarzyszenia. Chorągwie mogą być używane przy zbiorowych wystąpieniach Zarządu i jego członków.

Za odznaki członkowskie Zarząd pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 10 zł.

Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom nie będącym jego członkami jest zakazane.

(Warszawa, dnia 27 października 1938 r. Nr AP. 3-299).

ZA MINISTRA

(—) *Nakonecznikow-Klukowski*
PODSEKRETARZ STANU

*) Nie przedrukowano.

B.**I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.**

z 20 października Nr 81 Rok 1938

Poz. 547. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 października 1938 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o Krzyżu i Medalu Niepodległości.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 października 1930 r. o Krzyżu i Medalu Niepodległości (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 28, poz. 214) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 1 w końcu ust. (1) dodaje się wyrazy: „jak również osób, które zasłużyły się czynnie w okresie walk powstańczych o wyzwolenie w roku 1938 Śląska Cieszyńskiego za Olzą“;

2) w art. 7 przepis dotychczasowy oznacza się jako ust. (1) oraz dodaje się ustęp drugi o brzmieniu następującym:

„(2) Osobom, które zasłużyły się czynnie w okresie walk powstańczych o wyzwolenie w roku 1938 Śląska Cieszyńskiego za Olzą, Krzyż i Medal Niepodległości można nadawać do dnia 31 marca 1939 r. na podstawie zgłoszeń, złożonych najpóźniej do dnia 31 stycznia 1939 r.“.

Art. 2. Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 października 1930 r. o Krzyżu i Medalu Niepodległości (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 28, poz. 214) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 3. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 548. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 października 1938 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego oraz o zmianie niektórych jej przepisów.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. Na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego rozciąga się moc obowiązującą ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 44) wraz z późniejszymi zmianami.

Art. 2. W ustawie powyższej wprowadza się zmiany następujące:

1) po art. 2 wprowadza się art. 2a o brzmieniu następującym:

„Art. 2a. Obywatelstwo polskie służy ponadto osobie, która ma miejsce zamieszkania i prawo swojszczyzny w jednej z gmin na obszarze odzyskanych ziem Śląska Cieszyńskiego, stanowiących poprzednio część składową Republiki Czeskosłowackiej, jeżeli osoba ta (lub jej ojciec, u dziecka nieślubnego — matka) prawo to posiadała nieprzerwanie od dnia 1 listopada 1918 r. i jeżeli prawa tego nie nabyła z tytułu sprawowania urzędu publicznego; warunek miejsca zamieszkania nie dotyczy osób pochodzenia polskiego.“;

2) do art. 3 dodaje się, jako ustęp drugi, przepis następujący:

„Osoby, pochodzenia polskiego, które w dniu 1 października 1938 r. miały miejsce zamieszkania na obszarze odzyskanych ziem Śląska Cieszyńskiego, będą traktowane na równi z osobami, które do Państwa Polskiego powróciły.“.

Art. 3. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 549. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 października 1938 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej niektórych aktów ustawodawczych na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. Na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego rozciąga się moc obowiązującą następujących aktów ustawodawczych:

1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o komisjach rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych między pracodawcami a pracownikami w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 39, poz. 318);

2) ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i o zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 464).

Art. 2. Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń wydawać przepisy przejściowe i uzgadniające, związane z rozciągnięciem powyższych aktów ustawodawczych na odzyskane ziemie.

Art. 3. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej i innym właściwym ministrom.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 550. Porozumienie między Polską a Norwegią podpisane w Warszawie dnia 10 września 1937 r., dotyczące zmiany tekstu protokołu taryfowego między Polską a Norwegią z dnia 14 marca 1936 r.

Poz. 551. Oświadczenie rządowe z dnia 12 października 1938 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych porozumienia między Polską a Norwegią w formie not wymienionych w Warszawie dnia 10 września 1937 r., dotyczącego zmiany tekstu protokołu taryfowego między Polską a Norwegią z dnia 14 marca 1936 r.

Poz. 552. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 października 1938 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie niektórych postanowień umowy gospodarczej z dnia 1 lipca 1938 r. między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką wraz z protokołem końcowym, protokołem posiedzenia, układem w sprawie płatności za obroty towarowe (rozzrachunkowym) oraz protokołem końcowym do umowy gospodarczej i układu rozzrachunkowego.

Poz. 553. Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Skarbu z dnia 27 września 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianie rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Skarbu z dnia 12 maja 1933 r. w sprawie wykonania ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym.

Na podstawie art. 14 ust. (6) lit. c), art. 18 ust. (1) i art. 25 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Komunikacji i Skarbu z dnia 12 maja 1933 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w sprawie wykonania ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 397) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Opłaty na Państwowy Fundusz Drogowy, ustanowione ustawą z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352), nazywaną w dalszym ciągu „ustawą“, będą obliczane, pobierane, kontrolowane i ściągane w sposób, określony w rozporządzeniu niniejszym.“;

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. (1) Opłatom (art. 6 i 7 ustawy) podlegają pojazdy mechaniczne za czas od początku miesiąca, w którym pojazd został dopuszczony do ruchu przez wydanie tablic ze znakami rejestracyjnymi do końca miesiąca, w którym pojazd został wycofany z ruchu przez zwrócenie tablic ze znakami rejestracyjnymi. Jeżeli osoba, na którą pojazd mechaniczny jest zarejestrowany, nie może zwrócić znaków rejestracyjnych, wycofanie

pojazdu z ruchu przez tę osobę może być dokonane przez złożenie właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej deklaracji o wycofaniu pojazdu z ruchu. W tym przypadku należy uzasadnić niemożność zwrócenia znaków rejestracyjnych.

(2) Pojazdy mechaniczne instytucji i zakładów użyteczności publicznej (art. 11 pkt 4) ustawy) są wolne od opłaty, jeżeli ich niezbędność, do działalności tych instytucji lub zakładów, zostanie stwierdzona przez właściwą powiatową władzę administracji ogólnej.

(3) Pojazdy mechaniczne własne drogowego personelu technicznego (art. 11 pkt 5) ustawy) są wolne od opłaty, jeżeli przełożona władza służbowa posiadacza pojazdu zaświadczy, że są one używane do objazdów służbowych. Do drogowego personelu technicznego w rozumieniu art. 11 pkt 5) ustawy zalicza się również niższą służbę drogową oraz funkcjonariuszów państwowych, którym zlecono nadzór nad ruchem drogowym.

(4) Pojazdy mechaniczne, wywiezione za granicę na podstawie międzynarodowego świadectwa samochodowego, uważa się za wycofane z ruchu.“;

3) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. (1) Za podstawę do obliczania opłat od wagi własnej pojazdów mechanicznych (art. 6 ustawy) przyjmuje się ciężar pojazdu mechanicznego według katalogu fabrycznego. W razie wątpliwości wojewódzka władza administracji ogólnej może zażądać sprawdzenia podanego ciężaru pojazdu.

(2) Pojazdy mechaniczne używane do zarobkowego przewozu osób na obszarze jednej gminy, a tylko częściowo poza jej obszarem, podlegają opłacie ustanowionej w art. 7 ust. (2) pkt 1) lit. b) ustawy tylko za odcinek drogi, położony poza obszarem gminy.

(3) Za podstawę do ustalenia dziennego przebiegu pojazdu mechanicznego (art. 7 ust. (2) pkt 1) lit. b) ustawy) należy przyjmować według zatwierdzonego rozkładu jazdy, ilość dni kursowania pojazdu mechanicznego oraz ilość kilometrów, jaką pojazd przebywa dziennie.

(4) Ilość miejsc dla obsługi pojazdu mechanicznego, używanego do zarobkowego przewozu osób, nie może przekraczać dwóch.“;

4) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Przy zmianie osoby, na którą pojazd jest zarejestrowany, nowej osobie oblicza się opłaty od początku następnego miesiąca po miesiącu, w którym nastąpiło przerejestrowanie.“;

5) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. (1) Opłaty (art. 6 i 7 ustawy) uiszcza osoba, na którą pojazd jest zarejestrowany.

(2) Opłaty uiszcza się na konto czekowe Państwowego Funduszu Drogowego w P. K. O., od pojazdów mechanicznych przeznaczonych do zarobkowych przewozów — miesięcznie, a od po-

jazdów mechanicznych niezarobkowych — kwartalnie, z góry, w pierwszym dniu miesiąca względnie kwartału, za który opłata przypada. Pierwszą opłatę uiszcza się przy rejestracji pojazdu mechanicznego i dopiero po zapłaceniu jej mogą być wydane tablice ze znakami rejestracyjnymi. W razie niezapłacenia w terminie dalszych opłat na Państwowy Fundusz Drogowy dowód rejestracyjny traci ważność i właściwa władza administracji ogólnej zarządzi odebranie tablic ze znakami rejestracyjnymi.

(3) Od nie uiszczonych w terminie opłat pobiera się odsetki za zwłokę od dnia następnego po upływie terminu płatności.

(4) Wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na uiszczenie opłat od pojazdów mechanicznych zarobkowych, używanych doraźnie (art. 7 ust. (2) pkt 2) lit. b) ustawy) za każdy dzień przewozu według dziennych stawek, wynoszących:

- 1) od pojazdu mechanicznego, posiadającego 8 — 14 miejsc dla podróżnych — 6 zł,
- 2) od pojazdu mechanicznego, posiadającego 15 — 19 miejsc dla podróżnych — 8 zł,
- 3) od pojazdu mechanicznego, posiadającego 20 — 24 miejsc dla podróżnych — 10 zł,
- 4) od pojazdu mechanicznego, posiadającego 25 — 29 miejsc dla podróżnych — 12 zł,
- 5) od pojazdu mechanicznego, posiadającego 30 i więcej miejsc dla podróżnych — 14 zł.

W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na uiszczenie opłat za kursy doraźne według ilości faktycznie przejechanych kilometrów, licząc w stosunku rocznym 0,50 zł, a na drogach gruntowych 0,30 zł — za każdy kilometr dziennego przebiegu od każdego miejsca w pojeździe, przeznaczonego dla podróżnych.“;

6) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. (1) Obliczenie, ewidencję i pobór opłat od pojazdów mechanicznych (art. 6 i 7 ustawy) przeprowadza wojewódzka władza administracji ogólnej.

(2) Opłaty od pojazdów mechanicznych (art. 6 i 7 ustawy) oblicza się jednorazowo za cały rok budżetowy tj. od 1 kwietnia do 31 marca, względnie od początku miesiąca, w którym powstał obowiązek płacenia § 2 ust. (1)) do końca danego roku budżetowego.

(3) Wysokość należnych opłat od pojazdów mechanicznych (art. 6 i 7 ustawy) odnotuje urząd wojewódzki w karcie kontroli opłat, która powinna być okazywana organom kontrolującym na ich żądanie.

W razie zmiany osoby, na którą pojazd mechaniczny jest zarejestrowany oraz przy ponownym zgłoszeniu do rejestracji pojazdu mechanicznego, wycofanego z ruchu, przerejestrowanie względnie ponowne zarejestrowanie może nastąpić dopiero po uregulowaniu zaległych i bieżących opłat, należnych od pojazdu.

(5) Płatnikom, którzy uiszcza opłaty od pojazdów mechanicznych, określone art. 6 i 7 ustawy, za cały rok z góry, udziela się ulgi w wysokości 10%.“;

7) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. (1) Dienne stawki opłat, określonych w art. 9 ustawy, wynoszą:

1) od pojazdów mechanicznych osobowych, posiadających do 6 miejsc dla podróżnych, za pierwsze 3 dni — 5 zł i za każdy następny dzień — 1 zł;

2) od pojazdów mechanicznych osobowych, posiadających do 25 miejsc dla podróżnych, za pierwsze 3 dni — 25 zł i za każdy następny dzień — 10 zł;

3) od pojazdów mechanicznych osobowych, posiadających ponad 25 miejsc dla podróżnych, za pierwsze 3 dni — 50 zł i za każdy następny dzień — 15 zł;

4) od pojazdów mechanicznych ciężarowych i traktorów o ciężarze własnym:

a) do 2.000 kg — za pierwsze 3 dni — 10 zł i 2 zł za każdy następny dzień,

b) do 4.000 kg — za pierwsze 3 dni — 20 zł i 5 zł za każdy następny dzień,

c) ponad 4.000 kg — za pierwsze 3 dni — 40 zł i 10 zł za każdy następny dzień;

5) od motocykla bez przyczepki — za pierwsze 3 dni — 1,50 zł i 40 gr za każdy następny dzień, — od motocykla z przyczepką — za pierwsze 3 dni — 2 zł i 50 gr za każdy następny dzień;

6) od pojazdów konnych ciężarowych — za pierwsze 3 dni — 2 zł i 50 gr za każdy następny dzień.

(2) Przyczepki pojazdów mechanicznych podlegają opłatom, określonym w ust. (1) pkt 1) — 4) w zależności od ilości miejsc lub ciężaru własnego. Opłatom tym nie podlegają przyczepki do pojazdów mechanicznych osobowych turystycznych, posiadających do 6 miejsc dla podróżnych, jeżeli służą do przewozu bagażu podróżnych.

(3) Nie pobiera się opłat od pojazdów mechanicznych ani od przyczepek pojazdów mechanicznych straży ogniowej i ambulansów sanitarnych, wprowadzonych na czasowy pobyt spoza obszaru Rzeczypospolitej, w celu niesienia pomocy.

(4) Zarejestrowanie pojazdu mechanicznego, wprowadzonego na czasowy pobyt spoza obszaru Rzeczypospolitej, może nastąpić po uiszczeniu nie opłaconej przy wjeździe opłaty za czas pobytu.

(5) Rozpoczęty dzień liczy się za cały.“;

8) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. (1) Przy wjeździe uiszcza się opłaty od pojazdów mechanicznych (art. 9 ustawy) za okres najmniej 3 dni, przy wyjeździe zaś — za każdy nie opłacony przy wjeździe dzień pobytu. Urząd celny może zezwolić na pobieranie całko-

witych opłat za czasowy pobyt przy wyjeździe. W karcie kontroli opłat, która powinna być wydawana zawsze przy wjeździe, należy w tym przypadku uczynić w widoczny sposób uwagę, że opłata nie została pobrana i że należy ją pobrać przy wyjeździe.

(2) Obliczanie i pobór opłat uskuteczniają organy, upoważnione do wykonywania odprawy celnej i kontroli skarbowej. W punktach przejściowych granicy polsko-gdańskiej, nie posiadających tych organów, obliczanie i pobór opłat może być powierzane innym organom państwowym.

(3) Organ, pobierający przy wjeździe opłatę, obowiązany jest wydać płatnikowi kartę kontroli opłat, która jest dowodem uiszczenia opłaty i w okresie swej ważności zwalnia od opłaty przy ponownym przekraczaniu granicy. Kartę tę należy okazywać organom kontrolującym na ich żądanie.

(4) Organ, pobierający przy wyjeździe opłatę, obowiązany jest wydać płatnikowi kwit na uiszczoną opłatę.

(5) Karta kontroli opłat, wydana na okres pierwszych 3 dni przy wjeździe pojazdów mechanicznych, używanych w celach turystycznych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, może służyć i w ciągu 3 dni, nie następujących po sobie, pod warunkiem jednak, że pierwszy wjazd i następne będą miały miejsce w niedzielę lub dni świąteczne oraz że ostatni wjazd nastąpi przed upływem dwóch miesięcy od pierwszego wjazdu. Na karcie kontroli opłat, wydanej na okres 3 dni, a ważnej w ciągu 2 miesięcy, organ pobierający opłatę za czasowy pobyt, odnotuje na odwrocie karty dzień pierwszego wyjazdu oraz dni następnych wjazdów i wyjazdów.

(6) Przekazywanie Państwowemu Funduszowi Drogowemu opłat, pobieranych przez organy, wymienione w ust. (2) odbywa się w trybie, określonym w § 17.“;

9) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. (1) Opłatom (art. 7 ust. (2) pkt 3) i art. 8 ustawy) podlegają pojazdy konne za czas od dnia potwierdzenia przez właściwą władzę przemysłową zgłoszenia o rozpoczęciu wykonywania przewozu, stosownie do przepisów prawa przemysłowego, do dnia przyjęcia przez tę władzę zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania przewozów.

(2) Za doraźne przewozy, w rozumieniu art. 7 ust. (2) pkt 3) ustawy, należy uważać przewozy, które nie podlegają zgłoszeniu u władzy przemysłowej, stosownie do przepisów prawa przemysłowego. Takie przewozy nie podlegają również opłatom, określonym w art. 8 ustawy.

(3) Nośność pojazdu konnego (art. 8 ust. (2) ustawy) oblicza się według sumy szerokości obręczy wszystkich kół, przyjmując że nośność do 28 cm tej szerokości wynosi 2.000 kg i że każdym dalszym centymetrem szerokości obręczy nośność

zwiększą się o 100 kg. Na obszarze województw: wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego przyjmuje się odpowiednio, że nośność do 28 cm sumy szerokości obręczy wynosi 1.000 kg i na każdy dalszy centymetr tej szerokości zwiększa się o 50 kg.

(4) Przy obręczach gumowych pełnych normy nośności pojazdu, podane w poprzednim ustępie, obniża się o 25%.

(5) Nośność pojazdu konnego (art. 8 ust. (2) ustawy) na obręczach gumowych dętych oblicza się według sumy szerokości śladu wszystkich kół normalnie naładowanego pojazdu, przyjmując na jeden cm tej szerokości 30 kg nośności, a w województwach: wileńskim, nowogródzkim, poleskim i wołyńskim 15 kg.

(6) Jeżeli pojazd jest przeznaczony do jednoczesnego przewozu osób i towarów to do opłat za miejsca (art. 7 ust. (2) pkt 3) ustawy) dolicza się opłatę od nośności, zmniejszoną o ciężar pasażerów, przyjmując na każdego pasażera łącznie z bagażem po 100 kg.

(7) Pojazdy konne biegnące po szynach nie podlegają opłatom z art. 7 i 8 ustawy“.

10) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. (1) Opłaty (art. 7 ust. (2) pkt 3) i art. 8 ustawy) uiszcza osoba, ustalona w powierzeniu władzy przemysłowej o zgłoszeniu wykonywania przewozów.

(2) Opłaty wymierza się jednorazowo za cały rok budżetowy (od 1 kwietnia do 31 marca) względnie od dnia potwierdzenia przez władzę przemysłową zgłoszenia o rozpoczęciu wykonywania przewozów do końca danego roku budżetowego, a uiszcza się je na konto czekowe Państwowego Funduszu Drogowego w P. K. O. miesięcznie z góry.

(3) Od nieuiszczonych w terminie opłat pobiera się odsetki za zwłokę od dnia następnego po upływie terminu płatności“;

11) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. (1) Wymiar, ewidencję i pobór opłat (art. 7 ust. (2) pkt 3) i art. 8 ustawy), uskuteczniają w gminach miejskich wydzielonych z powiatowych związków samorządowych — zarządy tych gmin, w innych gminach miejskich oraz w gminach wiejskich — właściwe wydziały powiatowe, na podstawie prowadzonych w tym celu ksiąg bierzych. Czynności te może wydział powiatowy przekazać gminie.

(2) Wysokość należnych opłat od pojazdów konnych (art. 7 ust. (2) pkt 3) i art. 8 ustawy) odnotuje władza wymiarowa w karcie kontroli opłat, która powinna być okazywana organom kontrolującym na ich żądanie.

(3) Władze przemysłowe pierwszej instancji obowiązane są przysyłać właściwym władzom wymiarowym, w ciągu pierwszych 10 dni każdego kwartału, wykazy osób, które w poprzed-

nim kwartale otrzymały potwierdzenie zgłoszenia o wykonywaniu przewozów lub potwierdzenie o zaprzestaniu wykonywania przewozów pojazdami konnymi, podlegającymi opłacie.

(4) Osoby, wykonywające zarobkowy przewóz osób lub towarów pojazdami konnymi, obowiązane są na żądanie organów, wymienionych w ust. (1), składać w terminach, przez te organa określonych, deklaracje, zawierające dane potrzebne do wymiaru opłaty“;

12) § 16 otrzymuje brzmienie:

„§ 16. (1) Opłaty drogowe od spirytusu etylowego, przeznaczonego do napędu pojazdów mechanicznych uiszczają:

a) w razie, gdy spirytus ten jest wypuszczony do obrotu w postaci mieszanek napędowych przez zakłady produkujące te mieszanki — zakłady produkcji mieszanek, przy czym uiszczenie opłaty drogowej powinno nastąpić przed wprowadzeniem mieszanki do obrotu;

b) w razie sprzedaży przez Dyрекcję Państwowego Monopolu Spirytusowego tego spirytusu innym odbiorcom, aniżeli wymienionym pod lit. a), opłatę drogową obowiązany jest wpłacić odbiorca na konto czekowe Państwowego Funduszu Drogowego w P. K. O.; opłata powinna być uiszczona przed pobraniem spirytusu;

c) w razie zwalniania spirytusu przez Dyрекcję Państwowego Monopolu Spirytusowego opłatę uiszczają przedsiębiorcy gorzelni w drodze wpłacania odpowiedniej kwoty na konto czekowe Państwowego Funduszu Drogowego w P. K. O.; opłata powinna być uiszczona przed dokonaniem skazenia tego spirytusu.

(2) Przepisy ust. (1) nie dotyczą spirytusu, zwolnionego od opłaty drogowej, przeznaczonego do poruszania silników w rolnictwie, z wyjątkiem spirytusu, przeznaczonego do napędu pojazdów mechanicznych, służących do lokomocji (samochody, motocykle itp.). Spirytus, przeznaczony do poruszania silników w rolnictwie, z wyjątkiem pojazdów mechanicznych, służących do lokomocji (samochody, motocykle itp.), może być sprzedawany lub zwalniany, bez opłaty na Państwowy Fundusz Drogowy wyłącznie na podstawie zaświadczeń kontroli skarbowej, stwierdzających ilość posiadanych silników (traktorów itp.) będących w użytkowaniu danego gospodarstwa rolnego oraz przybliżone zapotrzebowanie materiałów pędnych. Zaświadczenia te wydaje się z ważnością na jeden rok kalendarzowy, przy czym uprawniają one do sprzedaży materiału pędnego w ilości nie wyższej niż oznaczona w zaświadczeniu.

(3) Wymiar, pobór, ściąganie, kredytowanie, odpisy z powodu nieściągalności oraz kontrolę poboru opłat drogowych od zakładów, wymienionych w ust. (1) lit. a) uskuteczniają władze skarbowe, zgodnie z przepisami § 14 ust. (3); władze te przeprowadzają także kontrolę poboru opłat drogowych uiszczanych przez odbiorców, wymienionych w ust. (1) lit. b) i c)“;

13) § 17 otrzymuje brzmienie:

„§ 17. Wpływy z dodatku drogowego (art. 14 ustawy), z opłat od materiałów pędnych (art. 15 ustawy) i z opłat od pojazdów, wprowadzonych na czasowy pobyt spoza obszaru Rzeczypospolitej Polskiej (art. 9 ustawy), zarachowują organa skarbowe oraz celne w sposób wskazany w przepisach (instrukcjach) rachunkowo - kasowych, wydanych dla tych organów“;

14) w § 18 liczbę „8100“ zmienia się na „7900“;

15) w § 19 w ust. (1) wyrazy „rachunek czekowy“ zmienia się na „konto czekowe“;

16) w § 20 dodaje się pkt 5);

„5) wystawiać na przesyłki materiałów, o których mowa w niniejszym paragrafie, przeznaczone na wywóz za granicę lub na obszar W. M. Gdańska, świadectwa przewozowe według wzoru, określonego w § 21 ust. (1) i zgłaszać wywóz tych przesyłek z wytwórni zarządowi gminy lub wydziałowi powiatowemu celem wysłania w sposób stosowany przy przesyłaniu artykułów podatkowych pod węzłem podatku“;

17) w § 27 w ust. (1) wyrazy „rachunek czekowy“ zmienia się na „konto czekowe“; w ust. (2) skreśla się zdanie: „ściągnięcia opłat dokonuje zarząd gminy“;

18) § 28 otrzymuje brzmienie:

„§ 28. (1) Do postępowania władz wymiarowych w sprawie opłat, określonych w art. 6, 7, 8, 15 (z wyjątkiem opłaty od spirytusu etylowego — § 16) i art. 16 ustawy — mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), przy czym w przypadkach gdy wymiar w myśl rozporządzenia niniejszego uskutecznia zarząd gminy m. st. Warszawy, odwołanie rozstrzyga Komisariat Rządu na m. st. Warszawę. Komisariat Rządu na m. st. Warszawę sprawuje w tych przypadkach kontrolę wymiaru i poboru opłat.

(2) Do postępowania władz wymiarowych w sprawie opłat określonych w art. 9 ustawy mają odpowiednio zastosowanie przepisy celne.

(3) W postępowaniu egzekucyjnym organa, powołane do wymiaru i poboru opłat oraz dodatku drogowego zastępują Państwowy Fundusz Drogowy, jako wierzyciela, przy czym koszty, jakie w postępowaniu tym ponosi wierzyciel, obciążają Państwowy Fundusz Drogowy.

(4) Ściągnięte opłaty powinny być wpłacone Państwowemu Funduszowi Drogowemu na konto czekowe P. K. O. do dni 15“.

§ 2. Płatnikom, którzy w okresie od 1 kwietnia 1933 r. do 31 marca 1938 r. wpłacili kwotę w wysokości należnych za ten okres opłat z art. 6 i 7 ustawy, nie należy liczyć odsetek za zwłokę z powodu nieterminowego dokonywania wpłat w tym okresie, jeżeli odsetki nie były pobrane. Umarza się niższej służbie drogowej zaległe opłaty na Państwowy Fundusz Drogowy.

§ 3. Dla pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, za podstawę do obliczania opłat od wagi własnej, pobieranych na podstawie art. 6 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352), przyjmuje się ciężar pojazdu mechanicznego, w stanie gotowym do drogi, według obowiązujących przepisów o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych oraz o ruchu autobusów na drogach publicznych, przy czym pojazdy mechaniczne osobowe, posiadające do 6 miejsc dla podróżnych oraz pojazdy mechaniczne ciężarowe powinny mieć przynajmniej jedno koło zapasowe z ogumieniem.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 554. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 8 października 1938 r. o zmianie w organizacji niektórych urzędów celnych w okręgu administracyjnym Dyrekcji Cei w Warszawie.

Poz. 555. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 października 1938 r. o upoważnieniu Komisarza Rządu w Gdyni do wydawania zezwoleń na nabywanie, dzierżawę, użytkowanie lub zarząd nieruchomości.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. o ustroju miasta Gdyni (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 630) zarządzam co następuje:

§ 1. Kompetencje Wojewody Pomorskiego, określone w § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Sprawiedliwości, Komunikacji oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej ograniczeń Państwa (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 84), w odniesieniu do nieruchomości, położonych na terenie powiatu miejskiego w Gdyni, przekazuje się Komisarzowi Rządu w Gdyni.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1938 r.

Poz. 556. Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 13 października 1938 r. w sprawie udziału związków samorządu terytorialnego w pokrywaniu kosztów utrzymania sądów pracy na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 48 § 4 prawa o sądach pracy (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 95, poz. 854) zarządzam co następuje:

§ 1. Związki samorządu terytorialnego, obowiązane do pokrywania w czasie od dnia 1 października 1936 r. do dnia 1 kwietnia 1940 r. kosztów utrzymania sądów pracy, ustanowionych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1936 r. o przekształceniu sądów przemysłowych i kupieckich na sądy pracy (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 391), mają wpłacać do Skarbu Państwa w stosunku rocznym sumy następujące:

1) Zarząd Miejski m. Poznania	13.200 zł
2) „ „ „ Gdyni	9.000 „
3) „ „ „ Katowic	11.400 „
4) „ „ „ Chorzowa	3.200 „
5) „ „ „ Bydgoszczy	3.000 „
6) „ „ „ Grudziądza	900 „
7) „ „ „ Torunia	2.400 „
8) „ „ „ Mysłowic	1.500 „
9) Wydział Powiatowy pow. katowickiego	6.100 „
10) Wydział Powiatowy pow. świętochłowickiego	4.100 „
11) Wydział Powiatowy pow. tarnogórskiego	900 „

§ 2. Wpłata należności Skarbu Państwa, określonych w § 1 a przypadających za czas od dnia 1 października 1936 r. do dnia 31 marca 1938 r., nastąpi w ciągu okresu budżetowego 1939/40, należności zaś przypadające za czas od dnia 1 kwietnia 1938 r. do dnia 31 marca 1940 r. uiszczone będą w roku budżetowym 1940/41. Wpłaty te dokonywane będą w ratach kwartalnych w ciągu danego kwartału, do kasy urzędu skarbowego w siedzibie właściwego sądu okręgowego, na dochód budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 557. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 października 1938 r. w sprawie zmiany właściwości rzeczowej utworzonego w Sanoku wydziału zamiejscowego Sądu Okręgowego w Jaśle.

z 24 października Nr 82 Rok 1938

Poz. 558. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 października 1938 r. o wzorach dokumentów bezpieczeństwa dla morskich statków handlowych.

z 26 października Nr 83 Rok 1938

Poz. 559. Układ wprowadzający zmiany do konwencji międzynarodowej, podpisanej w Paryżu dnia 21 czerwca 1920 r., w sprawie utworzenia w Paryżu Międzynarodowego Instytutu Chłodnictwa, podpisany w Paryżu dnia 31 maja 1937 r.

Poz. 560. Oświadczenie rządowe z dnia 10 października 1938 r. o złożeniu przez Polskę i szereg Państw dokumentów ratyfikacyjnych oraz o zgłoszeniu przystąpień do układu z dnia 31 maja 1937 r. wprowadzającego zmiany do konwencji międzynarodowej, podpisanej w Paryżu w dniu 21 czerwca 1920 r. w sprawie utworzenia w Paryżu Międzynarodowego Instytutu Chłodnictwa.

Poz. 561. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 1938 r. o koncesjonowaniu przemysłu wyrobu gum jezdnych.

Poz. 562. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 1938 r. o zakazie używania francuskiej nazwy regionalnej „Roquefort” dla serów.

Poz. 563. Oświadczenie rządowe z dnia 30 września 1938 r. w sprawie przystąpienia Brazylii do konwencji międzynarodowej z dnia 11 października 1933 r. dotyczącej zwalczania handlu kobietami pełnoletnimi.

Poz. 564. Oświadczenie rządowe z dnia 3 października 1938 r. w sprawie przystąpienia Portugalii do konwencji międzynarodowej z dnia 23 listopada 1933 r. o przewozie towarów kolejami żelaznymi.

Poz. 565. Oświadczenie rządowe z dnia 3 października 1938 r. w sprawie przystąpienia Portugalii do konwencji międzynarodowej z dnia 23 listopada 1933 r. o przewozie osób i bagażu kolejami żelaznymi.

Poz. 566. Oświadczenie rządowe z dnia 10 października 1938 r. w sprawie złożenia przez Grecję dokumentu ratyfikacyjnego konwencji międzynarodowej z dnia 21 czerwca 1920 r. w sprawie utworzenia w Paryżu Międzynarodowego Instytutu Chłodnictwa.

Poz. 567. Obwieszczenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14 października 1938 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej.

II Przedruki z Monitora Polskiego.

z 17 października Nr 238 Rok 1938

Poz. 525. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 526. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 527. Zarządzenie o nadaniu Brązowego Krzyża Zasługi.

z 18 października Nr 239 Rok 1938

Poz. 528. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 529. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 15 października 1938 r. ustalające dalszą listę agentów dewizowych.

Poz. 530. Obwieszczenie Ministerstwa Komunikacji Nr L. IV/915/24/38 z dnia 7 października 1938 r. o ponownym otwarciu do użytku publicznego lotniska w Łodzi.

z 19 października Nr 240 Rok 1938

Poz. 531. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 532. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 533. Okólnik C 164 Ministerstwa Skarbu z dnia 15 października 1938 r. L. D. IV 17692/1/38 w sprawie złożenia przez Polski Touring Klub w Warszawie gwarancji za należności celne i inne od wprowadzonych do polskiego obszaru celnego na podstawie tryptyków i książeczek z przepustkami granicznymi: rowerów, tandemów, oraz rowerów z motorkiem o pojemności skokowej do 100 cm³ i motocykli do granicy takiej pojemności.

z 20 października Nr 241 Rok 1938

Poz. 534. Zarządzenie o nadaniu Wielkiej Wstęgi Orderu Odrodzenia Polski.

Poz. 535. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 536. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 537. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 538. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 539. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 18 października 1938 r. w sprawie kwoty emisji monet srebrnych, niklowych i brązowych.

z 21 października Nr 242 Rok 1938

Poz. 540. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 541. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 542. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 543. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 544. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 545. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 546. Ogłoszenie Komisarza Rządowego Izb Lekarsko-Dentystycznych z dnia 18 października 1938 r. w sprawie uprawomocnienia się wyborów do Rady Okręgowej Izby Lekarsko-Dentystycznej w Wilnie.

z 22 października Nr 243 Rok 1938

Poz. 547. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 548. Uchwała Rady Ministrów z dnia 20 października 1938 r. o dodatkowym kredycie na rok 1938/39 na opiekę nad emigrantami za granicą.

Poz. 549. Obwieszczenie Ministerstwa Komunikacji Nr L. IV/920/1/38 z dnia 14 października 1938 r. w sprawie otwarcia do użytku prywatnego lotniska w Trzebieniu.

Poz. 550. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 października 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych o rejestrowaniu umów sprzedaży bydła rogatego, trzody chlewnej, owiec oraz hurtowej sprzedaży mięsa, zawartych na targowiskach w Łodzi, oraz o powierzeniu Giełdzie mięsnej w Łodzi zadań komisji notowań.

z 24 października Nr 244 Rok 1938

Poz. 551. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 552. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 25 października Nr 245 Rok 1938

Poz. 553. Ogłoszenie Generalnego Komisarza Wyborczego o powołaniu do Sejmu Śląskiego posłów z obszaru odzyskanych ziem Śląska Cieszyńskiego.

Poz. 554. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 26 października Nr 246 Rok 1938

Poz. 555. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 556. Zarządzenie o nadaniu Brązowego Krzyża Zasługi.

z 27 października Nr 247 Rok 1938

Poz. 557. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 558. Zarządzenie o nadaniu Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 559. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 560. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 561. Zarządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 20 października 1938 r. o rozszerzeniu zakazu przelotu statków powietrznych na obszar odzyskanych ziem Śląska Cieszyńskiego.

IV. Orzecnictwo.

Przedruki ze „Zbioru Wyroków N.T.A.” dział A, rocznik XVI rok 1938.

Nr 1530A.

Przez całkowitą utratę zdolności zarobkowej, o której mówi art. 89 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o Policji Państwowej z 6 marca 1928 poz. 257 Dz. Ust. oraz poz. 27/1931 Dz. Ust., rozumieć należy utratę 95 — 100% zdolności zarobkowej. (Zasada prawna, wpis. do ks. zas. pr.).

(Wyrok z 24 marca 1938 l. rej. 3982/34).

Nr 1532A.

Prawo używania przez osobę, która uzyskała dyplom lekarski zagraniczny, tytułu „doktora wszech-nauk lekarskich”, o którym mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 25 września 1932 poz. 712 Dz. Ust., uzależnione jest od uzyskania nostryfikacji takiego dyplomu przed dniem 30 czerwca 1930 r. (Teza).

(Wyrok z 20 kwietnia 1938 l. rej. 2509/36).

Nr 1535A.

Ograniczenie art. 38 p. a) ustawy emerytalnej co do niezaliczalności służby przed 18 rokiem życia ma zastosowanie również do służby i pracy zawodowej, o których mówi art. 97 ustawy emerytalnej. (Teza).

(Wyrok z 9 marca 1938 l. rej. 6853/35).

Nr 1538A.

Postanowienia, objęte ust. drugim § 14 rozporządzenia o gospodarce finansowej gmin wyznaniowych żydowskich z 9 września 1931 poz. 698 Dz. Ust., nie dają podstawy do opodatkowania mężatki, pozostającej przy mężu, a posiadającej w danej gminie majątek nieruchomy. (Teza).

(Wyrok z 23 marca 1938 l. rej. 375/36).

Nr 1539A.

Przez „orzeczenie“ w myśl art. 1 p. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie wyboru zaopatrzenia emerytalnego z 9 czerwca 1934 poz. 474 Dz. Ust. należy rozumieć ostateczne orzeczenie, wydane w toku postępowania administracyjnego. (Teza).

(Wyrok z 1 kwietnia 1938 l. rej. 4563/35).

Nr 1541A.

- 1) Uchylenie przez państwową władzę nadzorczą nad gminami wyznaniowymi żydowskimi przeprowadzonych wyborów do rady wyznaniowej lub zarządu gminy działa ex nunc, a zatem wszystkie do tego czasu czynności rady czy zarządu zachowują nadal pełną skuteczność prawną.
- 2) Przy wyborach rabina w gminie wyznaniowej żydowskiej większej brak podstawy do zastosowania analogii z przepisu, objętego art. 3 ust. 5 ustawy o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego z 23 marca 1933 poz. 294 Dz. Ust.
- 3) W postępowaniu, przygotowującym wybory rabina lub podrabina, ogłoszenie ponownego konkursu może być kwestionowane tylko przez kandydatów, zgłoszonych na konkurs poprzedni, brak natomiast legitymacji w tym kierunku wyborcom jako takim. (Teza).

(Wyrok z 24 maja 1938 l. rej. 5175/35).

Nr 1543A.

Przez wyrażenie „nieodpowiadanie względem pożytku społecznego“, zamieszczone w art. 20 prawa o stowarzyszeniach poz. 808/1932 Dz. Ust. między powodami odmowa rejestracji statutu stowarzyszenia, rozumieć należy nie sam brak korzyści społecznych, lecz niebezpieczeństwo przynoszenia szkody ze stanowiska społecznego. (Teza).

(Wyrok z 24 maja 1938 l. rej. 3382/36).

Nr 1544A.

Z zestawienia przepisów, objętych art. 4 i 51 prawa budowlanego, wynika, że plany, sporządzone przed wejściem w życie wspomnianego prawa, zachowują swą skuteczność prawną co do wszystkich szczegółów, poza wymienionymi w art. 4, że zatem przewidziane w planach takich nowe ulice, place, drogi i miejsca użyteczności publicznej, o ile nie zostały do chwili wejścia w życie prawa budowlanego założone, nie mogą już być realizowane na podstawie dawnego planu zabudowy. (Teza).

(Wyrok z 7 czerwca 1938 l. rej. 1480/36).

Nr 1545A.

W przypadku odesłania ubogiego przez tymczasowo wspierający go Związek ubogich do Związ-

ku, do jego przyjęcia zobowiązanego, z pominięciem postępowania, przewidzianego na przypadek odmowy przejścia w § 38 ustawy z 30 maja 1908 Dz. Ust. Rz. str. 381, koszty przewiezienia ubogiego nie mogą obciążać Związku zobowiązanego. (Teza).

(Wyrok z 22 lutego 1938 l. rej. 4238/35).

Nr 1546A.

Za decyzję, „od której nie służy środek prawny“ (pierwsze zdanie art. 95 prawa o postępowaniu administracyjnym poz. 341/1928 Dz. Ust.), należy uważać decyzję, od której nie służy odwołanie lub skarga w toku postępowania administracyjnego, określonego tym prawem; wobec tego skarga, wniesiona do N. T. A., nie może być uważana za środek prawny w rozumieniu tego przepisu. (Teza).

(Wyrok z 18 marca 1938 l. rej. 610/36).

Nr 1547A.

Orzeczenie starosty powiatowego, rozstrzygające w myśl § 25 regulaminu wyborczego dla wyboru organów zarządu gmin wyznaniowych żydowskich z 24 października 1930 poz. 592 Dz. Ust. zażalenie na uchwałę komisji reklamacyjnej, dotyczącą spisu wyborców, nie ma charakteru decyzji ostatecznej. (Teza).

(Wyrok z 23 marca 1938 l. rej. 5487/36).

Nr 1548A.

Stali (etatowi) funkcjonariusze państwowi, posiadający zajęcia uboczne, które same przez się uzasadniałyby obowiązek ubezpieczenia ich jako pracowników umysłowych po myśli art. 6 ust. 1 p. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z 28 marca 1933 poz. 396 Dz. Ust., są na zasadzie art. 5 ust. 1 p. 1 tejże ustawy zwolnieni od obowiązku ubezpieczenia, wynikającego z art. 1 i 2 pomienionej ustawy jedynie z tytułu zatrudnienia w służbie państwowej, a nie są zwolnieni od ubezpieczenia w tym zakresie z tytułu zajęć ubocznych. (Teza).

(Wyrok z 1 kwietnia 1938 l. rej. 4143/36).

Nr 1550A.

Jeżeli władza administracyjna, orzekając o przejściu rybołówstwa w wodzie publicznej na rzecz Państwa w myśl art. 7 ustawy z 7 marca 1932 poz. 357 Dz. Ust., rozstrzyga zarzut strony, że dana woda jest własnością prywatną, — orzeczenie administracyjne winno być co do tego rozstrzygnięcia wyraźnie oznaczone jako tymczasowe, uwarunkowane późniejszym rozstrzygnięciem kwestii tej własności przez sąd, bądź też strona winna być odesłana w tej kwestii na drogę sądową. (Teza).

(Wyrok z 2 kwietnia 1938 l. rej. 5481/35).

C.**Bibliografia.****II. WYDAWNICTWA, INTERESUJĄCE
ADMINISTRACJĘ SPRAW
WEWNĘTRZNYCH.**

„Polska“ — album krajoznawczo - propagandowy.

Główna Księgarnia Wojskowa przystąpiła do wydania albumu p.t. „Polska“.

Dzieło to opracowywane przy współudziale Ministerstwa Komunikacji i Ministerstwa Spraw Zagranicznych pod redakcją Ferdynanda Goetla z tekstem polsko - francuskim i objaśnieniami ilustracyj w 4-ch językach, ma na celu zobrażowanie piękna naszego kraju, jego atrakcyjnych turystycznych i zalet uzdrowisk polskich.

Poza tym album zawierać będzie dział informacyjno - gospodarczy.